

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Institutiones Canonicæ Sive Ivs Ecclesiasticvm

Wiestner, Jacob

Monachii, 1706

Articvlvs I. De Hæresis Natura.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62649](#)

Et pro meritis, si haec aut illa fidem complicitibus gratiosè remittantur: & contraria respicientibus rigorosè exigantur, Palao Tract. 4. disp. 2. p. 6. n. 5. & Gonzalez in e. Sicut Judæi cit. n. 9. Exempla: quia ex Hispania Judei & Saraceni exacti sunt, partim; quod eorum conversatio pernicioſa fidelibus, & machi-

nationes principibus essent periculosæ: partim vero; quod bellò justò superata captiuitate ad victoris arbitrium bonis exiū & expelli potuerint, Palao l. cit. Ratio: quia ad Fidem directe cogi sine injuria non possunt, nisi ab eo, qui ad id in ipsis obtinet jurisdictionem, ut recte obſervant eit. Palao & Gonzalez n. 8.

TITVLVS VII.

De Hæreticis.

DE his latè DD. Itali, & maximè Hispani, apud quos viget Inquisitio in Hæreticam pravitatem. Ad hanc Rubricam attingere jubarit ea, quæ usui fore videbuntur in Germania nostra, in qua, propter Pacem Religionis & foedera publica cum Hæreticis inita, locum non habent omnia, quæ in eos Jure Ecclesiastico sunt constituta.

ARTICULUS I.

De Hæresi Natura.

SUMMARIUM.

1. Etymon & definitio Hæresis.
2. Hæreticus est, qui voluntariè in se dubitat,
3. Eamve negat: nisi Catholiceumenus adhuc sit,
4. Aut id faciat ex ignorantia,
5. Estiam culpabilis & crassa;

6. Aut fidem, quam verbi negat, & nimō retineat.
7. Hæreticus est, qui veritatem sibi specialiter revelatam:
8. Non erit, qui propositionem Theologicam negat.

Hæresis à verbo ἀἵρεσις idem: 1. quod Eligere & Sectari significante, ita nominatur; quod novæ, & à communi Ecclesiæ & Spiritus sancti sensu alienæ doctrinae & opinionis electio, aut secta sit, can. Hæresis 29. can. Hæreticus 30. Sc. 24. q. 3. estque Voluntarius & pertinax error contra aliquam veritatem Fidei Christianæ in eo, qui hanc suscepit. Ita ad mentem S. Ecclesiæ Doctoris Augustini contra Faustum & D. Thomæ 2. 2. q. 11. art. 1. Albertinus ad hanc Rubricam in 6. q. 1. n. 19. Farinacius Prax. Criminal. q. 178. n. 5. & Sanchez Lib. 2. Moral. cap. 7. n. 1. Ex qua ejus definitione infertur primò, Hæreticum esse non tantum eum, qui aliquem Catholicæ Fidei articulum ab solutè negat: sed cum etiam,

etiam, qui de aliquo dubius est positivè, pertinaciter affirmandò, eum non omnino certum, sed dubium esse, ut cum D.Thoma 2. 2. q.10. art. 5. q. 11. art. 1. Panormit. in c. 1. n. 1. & VV. aliis docent Sylvester V. Hæresis 1. q. 3. Canus Lib. 12. de Loc. Theolog. cap. 8. Suarez de Fide, disp. 19. s. 4. Sanchez Lib. 2. Magal. cap. 7. n. 12. & cæteri TT. & ante eos Stephanus Papa, qui c. 1. cit. ad omnes Episcopos restringens. In fide dubius, inquit, infidelis est. Idem defumitur ex Concilis Lateranenibus sub Leone X. Sess. 8. & sub Innocentio III. celebratis, c. i. de Summa Trinitate & Viennensi Clement. I. §. Porro, èdem Rubrica relatis. Quorum hac de re sententia aperte tradita est à SS. Athanasio in Symbolo, ibi, *Nisi fideliter firmiterque crediderit, salvo esse non poterit*, & Augustino Enchirid. cap. 7. § 19, ubi ait, salvâ fide non posse usurpari particulam *Fidei* in rebus Fidei; quia significat dubitationem. His etiam Ecclesia PP. ac Doctribus facem prælulit S. Jacobus Apostolus Epistola suæ Catholicæ verbis, *In fide nihil habitas, cap. 1. v. 6.* Ratio perspicua est; quia Catholicæ Fidei dogma & fundamentalis articulus est, eam esse certam atque infallibilem, iuxta illud Servatoris, *Verba mea non præteribunt*, Matth. cap. 24. v. 35. & Apóstoli nos hortantis, *Ut per duas res immobiles, quibus impossibile est mentiri Deum, firmissimum solatum habeamus*, ad Hebreos cap. 6. v. 8. Unde eum, qui de aliquo Fidei articulo positivè & pertinaciter dubitat, contra aliquam Catholicæ fidei veritatem errare, est necesse.

3. Infertur secundò, hæreticum contrà coram Ecclesia non esse

Primo Catechumenum, pertinaciter tuuentem errorem, in quem lapsus est ante Baptismum; quia ante hunc su-

sceptum non censemur Fidem completem scepisse; & propterea Ecclesiastica jurisdictio subjectus non est, secundam Tridentini Sess. 24. cap. 2. cit. Suarez disp. 19. s. 5. n. 6. & 8. & Sanchez n. 34. Coram Ecclesia, inquam, & ad contrahendas hæreticorum poenas; quia, si Christianam fidem animo suscepisset, hæreticus esset coram Deo; licet ab Ecclesia talis non reputaretur, nec posset puniri, ut cum Suarez l. cit. Azor p. 1. Institut. Lib. 8. cap. 9. q. 3. docent Farinacius cit. q. 178. n. 135.

Secundo, baptizatus qui, suum Ecclesiæ judicium esse contrarium, ignorat, propter defectum voluntarii ac pertinacia, ad hæretum requisita, can. Dixit 31. junctâ Glosâ V. Perinaci, can. Qui in Ecclesia 33. Et. 24. q. 3. c. Damnamus 2. V. In nullo juncta Glosâ & cit. Clement. 2. §. Porro, ibi, Qui afferere, defendere seu tenere pertinaciter presumperit, de Summa Trinit. Atque hoc verum est, quantumvis ignorantia sit vincibilis & crassâ, cit. Azor cap. 8. q. 4. cap. 9. q. 8. Suarez s. 3. à n. 9. & Farinacius q. 179. à n. 29. Ratio est; quia errorem, tive fallam suam sententiam pertinaciter tueri dicitur is, qui universalis Ecclesiæ aliquid docentis ac definientis autoritati voluntarii, hoc est, sciens ac prudens contradicit, suumque illius judicio præfert, secundum SS. Ecclesiæ DD. Augustini Lib. 4. contra Donatistas cap. 16. & Epistola 164. & Thomæ p. 1. q. 32. art. 4. dogma ab omnibus receptum; impossibile autem est, Ecclesiæ autoritati voluntarii contradici ab eo, qui sensum & judicium suum Ecclesiæ doctrinæ ac definitioni contrarium esse, etiam culpabiliter & crassè ignorat; cum talis habere valeat voluntatem, judicium & sententiam suam referendi; quandocunque cognoverit, id Ecclesiæ sentiu ac definitioni ad-

tioni adverſari, ut recte obſervat Palao
Tract. q. disp. 3. p. 2. n. 3.

6. Tertiō, qui fidem, quam in animo retinet, verbis aut etiam factis externis negat. Ratio eft; quia talis revera non habet voluntarium ſenſum ac judicium contrarium judicio ſenſui Eccleſia, & per hanc proposita Divinæ revelationes; cāmque ob causā hæreticis à Jure inflictas poenias in foro Conficienſe non contrahit, Navarrus Manual. cap. 27. n. 56. cit. Sanchez cap. 7. n. 8. & Suarez disp. 14. f. ult. n. 5. licet in extero foro, præsumptione ex verbis ac factis ſeu signis externis ortā, hæreticus reputetur ac puniatur, infuper habita allegatione jūdicii & intentionis, Eccleſia ſenſui ac definitioni non repugnantis, ut aliis reſatis obſervat Farinacius q. cit. à n. 53.

7. Quartō, eum, qui factæ ſibi revelationi privatæ, vg. de extremi jūdicū die poſt certum agnōrum numerum futura, diſentiret, hæreticum fore quidam apud cit. Sanchez n. 32. negant eā ducti ratione; quod non habeat jūdicium contrarium Fidei Eccleſia Universalis; cūm iſta, licet jūdicium illud aliquando, non tamē certō aliquō & determinatō tempore doceat futurum. At verius cit. Azor cap. 9. q. 4. & Suarez disp. 19. f. 5. n. 11. eum coram Deo hæretis reum foro, docent; quod Eccleſia, licet jūdicium illud determinatō die vel anno futurum, nemini proponat, omnibus tamen proponat, credendum eſſe ſummæ primæque & infallibili veritati revelanti: cui Eccleſia propositio contrarium & erroneum jūdicium habet, qui fidem negat à Deo ſibi factæ revelationi ſpeciali ac privatæ. Sed, ut hoc verum fit, eō ipso tamen; quod ejusmodi revelatio alicui ſpecialiter & privatim facta fit; ac proinde de jūdicio ei contrario non conſteret, ei non credens ut hæreticus haberi ac pu-

niri non potest: niſi privatæ revelationi divinæ à ſe credi, aut credendum, verbis aliove ſigno externo negaret, ut veriſimilius exſtimat Palao Tract. 8. disp. 3. p. 2. n. 15.

Quintō demum eum, qui negat 8. propositionem Theologicam, ex una naturaliter evidenti & altera à Deo revelata deductam, vg. quod Christus fit riſibilis: fi non neget, nec dubiteret de Chriſti humanitate; quia hanc credens, & nihilominus Chriſtum eſſe riſibilem negans, vel foliūmodo negat naturaliter evidenti principii, quod omnis homo fit riſibilis, universalitatem: vel ob mentis hebetudinem non agnoscit evidentiā ac necessitatē illationis: quorum neutrūm eft objectum à Deo revelatum, Lai man. Lib. 2. tract. 1. cap. 13. n. 7. cum Corduba Quodlib. Lib. I. q. 17. ſ. 7. dub. 3. not. 3. & cit. Sanchez n. 33. probè ad ventribus, talem hōc ipſo; quod in principiū naturaliter evidenti non errare & evidentiā ac necessitatē illationis agnoscere judiceret, in foro extero hæreticum præsumi.

ARTICULUS II.

De prohibita Lectio ne Librorum Hæreti corum.

SUMMARIUM.

9. Professio Fidei publica à Prelatis & aliis facienda.
10. Libri non edendi fine Censura Ecclesiastica.
11. Editi ab hereticis cum ſua Authoribus damnati.
12. Et lege prohibiti ſunt:

M 13. Quæ-